

Σταύρος Μαυρουδέας

16/10/2020

Έφυγε χθες για το ταξίδι χωρίς επιστροφή ο **Γιώργος Δελαστίκ**. Η βιογραφία του είναι γνωστή, ιδιαίτερα στους ανθρώπους του κομμουνιστικού κινήματος αλλά και ευρύτερα, οπότε τα πολλά λόγια είναι περιττά σε τέτοιες στιγμές.

Δυο - τρεις κουβέντες μόνο.

Γέννημα της γενιάς της αντιδικτατορικής πάλης, αταλάντευτος κομμουνιστής, εξαιρετικό μυαλό και αποπλιστικά ευγενής άνθρωπος. Ο Γιώργος δεν εξαργύρωσε τα πιστεύω του, την διαδρομή του και τις ικανότητες (όταν πολλοί σαφώς υποδεέστεροι του το έκαναν αδίστακτα). Έμεινε μέχρι τέλους πιστός στη νιότη του και στη «νιότη του κόσμου» που πρέπει να παλέψεις και να πληρώσεις για να έρθει. Άνθρωπος εξαιρετικά ικανός και αποτελεσματικός στις δουλειές που συμμετείχε και οργάνωνε. Με μία ιδιαίτερη και χαρακτηριστική ευγένεια ακόμη και στις πιο «θερμές» στιγμές συζητήσεων και διαφορετικών απόψεων.

Ορισμένες στιγμές μένουν ανεξίτηλα εντυπωμένες στη μνήμη. Τον θυμάμαι μέσα στο πλήθος στην κηδεία ενός άλλου μεγάλου εκλιπόντος (από αυτές που γίνονται ολοένα και πιο πυκνές και πικρές στη δίσεκτη σημερινή εποχή), με τις σκέψεις να τρέχουν γρήγορα, να κοιτάζει κι αυτός ένα συννεφάκι που πέραγε φευγαλέα στον καταγάλανο ουρανό. Μετά έγραψε ένα υπέροχο κείμενο για τον Κώστα ξεκινώντας από αυτό το συννεφάκι που σαν να εκπροσωπούσε τις σκέψεις, τις πράξεις, τις χαρές και τις πίκρες όλων όσων ακολουθούν την φλογάτη παντιέρα.

Για όσους από εμάς είχαμε την χαρά και την τιμή να δουλέψουμε μαζί του στην κοινή υπόθεση η μνήμη του θα παραμένει ανεξίτηλη. Το ίδιο έντονη και δυσαναπλήρωτη θα είναι και η απουσία του στη δύσκολη και απαιτητική περίοδο που διανύει το κίνημα της οικοδόμησης ενός νέου κόσμου της εργασίας και της δικαιοσύνης.

Πηγή: stavros mavroudeas.wordpress.com